

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

6. Dies Novemb. Securus transcendō cætera, quando ille me sub te tenet,
qui est super omnia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

6. DIES NOVEMB.

Securus transcendō cætera, quando ille me sub tetra-
net, qui est super omnia. *S. Augustinus in Psalm. 6.*

Familiari-
tas cum
Deo.

Non satis tibi erit, ut heri convi-
ci, habeas Deum ex irato pla-
catum, ex offenso propitius;
ex severo benignum, ex Judice patrem, eundem ha-
bere stude commercio familiarem, conversatione
amicum. Familiaritatis officium est cum amico fre-
quenter colloqui; Id ut facias movet te Dei tui ma-
jestas, quæ laudem tuam meretur, movet tua vilitas,
quæ tuam objectionem; suadet Dei tui beneficentia,
quæ gratias tuas exigit, & tua denique egentia, quæ
spem ejus poscit, qua sine non sufficis sed deficis, mo-
vet te ejusdem præsentia, quæ reverentiam tuam &
adorationem postulat, & tua injuria, quæ præsentem
non veneratur, neque hic excusas tempus, potes allo-
qui quovis tempore, mane, vesperi, meridie, potes col-
loqui quovis momento, non longo alloquio, sed bre-
vi suspirio, non opus est dum oras, ut exores, captatio-
ne benevolentiae, ubi alloqueris ipsam benevolen-
tiam: nec debes te exquisito artificio reddere atten-
tum, qui semper non tantum ad verba tua attendit, sed
ut te exaudiat totus tibi intendit; nec docilem, qui
priusquam ores, novit quid sis oratus, & ut efficaci-
ter ores, te docet: non opus est, ut scribentibus pro-
œorio, ut agentibus fabulam prologo, ut è suggestu
perorantibus, exordio, tuum dum oras oris exordi-
um, sit cordis suspirium, semper apud illum blanda
fandi tempora, cui ut audiat, omne tempus est oppor-
tunum, nullum intempestivum.

II. Quan-

I. Quātū promptius est negotiari cum Deo
Salvatore, quātū cum Principib⁹, in quibus non est
salus? est miles jam emeritus, & de Principe optimè
meritus, qui post plurima, quæ in gratiam Principis,
sub ejus aquilis, obivit pericula, post gravissima quæ
milit incomoda, post molestissima quæ devoravit
tedia, post omne quod Principi suo præstítit obse-
quium, flagitat præmium, offerre illi intendit libel-
lum supplicem, is si Principem mane accedat, non
succedet, respondebitur enim: nimis cito, adhuc
quiet, si vesperi, nimis ferò, jam decumbit; si in me-
ridie, importunum est, jam prandet, si à meridie, in-
tempestivum, jam aliis distinetur negotiis. Jam ve-
rò ubi libellum supplicem admisit, non statim inspi-
cit, & ubi inspexit, non illi annuit, sed ad consilium
suum, ad Judices remittit: illic ipsi libellum accuratè
examinant ad Justitiæ libellam, inde non raro ad
alios remittunt. Sic ille libellus dum ad hos mitti-
tur, ad illos remittitur, sæpè amittitur, & sæpè post
multa merita, vel infra meritum valde parum, vel pro
meritis admodum nihil accipit: hic verò quovis
tempore, imò & temporis momento, magnum il-
lum Regem convenis: & ecce vix os ut petas aperis,
mox illud quod petiisti accipis, imò promptior est ille
dare quātū tu accipere: quin & urget, & petit à te ut
petas; & sic petendo accipias. Et quotus quis-
que tantum Dei beneficium Deo refert accep-
tum?

III. Amici quoque est familiaris, non modò cum
illo colloqui, sed communicare secreta omnia; quæ
sunt in corde clausa, aperire, abdita referare, quæ
occulta, patefacere. Et quocum secreta tua conferes.

Kkk 2

utius.

tutius, quām illi qui totus est tui tutela? cui secreta,
 quām illi qui est secretissimus, cui potius revelabis tua
 abscondita? quām illi, qui videt in abscondito? quo-
 cum ages confidentius, quām cum eo, cui es peripe-
 diissimus? qui ea quae per te novit, à te nosse cupit, ut
 communicationis fiducia obtineat consilii & solitii
 gratiam. Cave autem loquaris ore, non corde: illo
 laudes, hoc non æstimes; illo roges, hoc non deside-
 res: honores illum non tam labiis, quām officiis.
 Quid proderit, imò quantum non oberit, orantes at-
 tollere manus ad cœlum, & oculos declinare in ter-
 ram; cum tanta Majestate miscere colloquium, &
 cum quibuscumque hominibus cogitando habere
 commercium, sermocinari cum Deo, & negotiari in
 foro? Alloqui Divini decus est, reverentia, dos est
 sinceritas, sine quibus si Deo loqueris, familiaritatis
 jura infringis, humanitatis leges violas, & ubi debuiss-
 es, certè potuisses, sperare beneficium, debes expe-
 gare supplicium. Denique ut cum fructu ores, tran-
 scende animo omnia & conscende ad eum qui est su-
 per omnia. Eris super omnia, atque adeò securus, si
 sis sub Deo, hoc est non tam ore, quām corde orare,
 quia

Dum cur non orat, ne quicquam lingua laborat.

7. DIES NOVEMB.

Quid petentibus se, non dabit, qui seipsum non peten-
 tibus dedit. *S. Chrysologus serm. 67.*

Oratio.

I.

Quanta ex hac tessera nobis,
 quidvis à Deo impetrandi
 oritur fiducia, quid ne-
 gabie qui se donavit? scilicet, qui dedit se, nou-
 dabit